Jézus és *A jelenések könyve*

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Korinthus 10:1-11; Efezus 1:20; Jelenések 1:10-18; 11:19; 12:1-17; 19:11-15

***„Aki győz, megadom annak, hogy az én királyiszékembe üljön velem, amint én is győztem és ültem az én Atyámmal az ő királyiszékében”* (Jel 3:21).**

Az Újszövetség legfelületesebb olvasása során is kitűnik egy fontos igazság, mégpedig az, hogy milyen szoros az Ószövetséggel való kapcsolata. Az evangéliumok és a levelek újból és újból utalnak az Ótestamentum eseményeire, vagy pedig közvetlenül vagy közvetve idézik a szövegét. Jézus önmagával és a szolgálatával kapcsolatban gyakran említette, hogy teljesednie kell „az Írásnak” (lásd Mt 26:54, 56; Mk 14:49; Jn 13:18; 17:12).

Ugyanez elmondható *A jelenések könyvéről* is, amit egyszerűen lehetetlen volna megérteni az Ószövetség és különösen *Dániel próféta könyve* nélkül. Ezért is tanulmányozzuk gyakran együtt ezt a két iratot.

A jelenések könyvében az a legfontosabb az ószövetségi utalásokkal kapcsolatban, hogy a könyv többi részével együttvéve Jézust mutatják be. *A jelenések könyve* Jézusról szól, arról, hogy ki Ő, mit tett a népéért és mit tesz majd értünk az idők végén. Szükségszerű, hogy a végidei eseményekre koncentrálva Jézus legyen a figyelem homlokterében, és pontosan ezt láthatjuk *A jelenések könyvében* is. E heti tanulmányunk Jézussal foglalkozik a Biblia utolsó könyve alapján.

A JELENÉSEK KÖNYVÉNEK SZERKEZETE

Több a hasonlóság Dániel és Jelenések könyvei között, például az alapvetően kettős beosztás: a történelmi és eszkatológiai (végidei események) irány. A kétféle megközelítés mindkét könyvben szorosan összefonódik. A történelmi tényeket az utolsó idők nagy, globális eseményei előjeleinek vagy példáinak tekinthetjük, csak kisebb léptékűeknek. Vagyis az ószövetségi történelem tanulmányozása révén bepillantást nyerünk abba, hogy mi lesz napjainkban és később. Viszont ez az elv nem csak Dánielre és a Jelenésekre korlátozódik.

Hogyan figyelhetjük meg 1Kor 10:1-11 szakaszában az imént említett elvet?

Amint az elmúlt héten is megállapítottuk, *Dániel próféta könyvének* egyes helyzetei (Dán 3:6, 15, 27; 6:6-9, 21-22) lokális történelmi esetek voltak, amelyek *A jelenések könyvében bemutatott* végidei eseményeket idézik. Ezeket tanulmányozva felvillanhat előttünk az vagy betekintést nyerhetünk abba, hogy végül mi vár majd Isten népére, csak szélesebb körben. Talán az a legfontosabb, hogy bármilyen helyzetben is legyünk most, Isten végső szabadulást ígér. *A jelenések könyve* az egyéb tanításai mellett a győzelemről biztosítja a hűségeseket.

A meglévő kivételek mellett elmondhatjuk, hogy *A jelenések könyvének* történelmi része az 1–11. fejezetig terjed, míg a 13–22. fejezetek a végidővel foglalkoznak.

Olvassuk el Jel 12:1-17 szakaszát! Melyik csoportba soroljuk ezt a részt, a történelmi vagy a végidei események közé? Miért?

Láthatjuk, hogy ez a fejezet hozzátartozik mindkét részhez. Miért? Azért, mert említ bizonyos múltbeli küzdelmeket: Sátán kivettetett a mennyből (Jel 12:7-9); Sátán támadása a kis Jézus ellen (Jel 12:4); az egyháztörténelem későbbi szakaszában az egyház üldöztetése (Jel 12:14-16). Ezt követi a beszámoló arról, hogy az ördög milyen támadást indít a végidei maradék ellen (Jel 12:17).

A történelem egyik tanulsága, hogy *sosem* tanulunk a történelemből – szokták mondani. Vagyis az emberek minden korban általában ugyanazokat a hibákat követik el. Mi már hosszú történelmi múltra tekinthetünk vissza, amiből tanulhatunk. Mit tehetünk, nehogy mi is az újból ismétlődő hibákat kövessük el?

JÉZUS NEVEI

Olvassuk el az alábbi igehelyeket, amelyek különböző nevekkel utalnak Jézusra! Némelyik azzal kapcsolatos, amit Jézus tett, tesz vagy tenni fog. Mit tanulhatunk meg ezekből Jézusról?

Jel 1:5 _____

_____

Jel 1:18 _____

_____

Jel 5:8 _____

_____

Jel 19:11-15 _____

_____

Jel 21:6 _____

_____

Ez csak néhány a sok igehely közül, amelyek *A jelenések könyvében* Jézus különböző szerepeit és feladatait írják le. Ő a Bárány, ami első eljövetelére mutat, hiszen ekkor áldozta fel magát bűneinkért. *„Tisztítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tésztává, aminthogy kovász nélkül valók vagytok; mert hiszen a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott érettünk”* (1Kor 5:7). Azt is olvashatjuk róla, hogy *„halott voltam, és ímé, élek örökkön-örökké”* (Jel 1:18, ÚRK), ami világos utalás Jézus halálára és feltámadására. *„Így van megírva, és így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni a halálból harmadnapon”* (Lk 24:46). Jel 19:11-15 szakasza pedig a második advent idején mutat rá Jézusra, amikor ítélni tér vissza a földre, hatalommal és dicsőséggel. *„Mert az embernek Fia eljő az ő Atyjának dicsőségében, az ő angyalaival; és akkor megfizet mindenkinek az ő cselekedete szerint”* (Mt 16:27).

Hogyan tanulhatjuk meg nap mint nap, hogy Jézus életére, halálára, feltámadására és visszatérésére összpontosítsunk, ez legyen az alapja erkölcsi döntéseinknek?

A SZENTÉLY *A JELENÉSEK KÖNYVÉBEN*

A két fő rendező szempont mellett *A jelenések könyvének* van még egy szerkezeti szintje, ami a héber szentéllyel kapcsolatos. A szentély témája nem köthető a fő beosztások egyikéhez sem, de mindkettőn végigfut.

A földi szentélyben a hívő először az udvarra lépett be, az égőáldozati oltárhoz ment, ahol az áldozati állatot levágták. A keresztet jelképezte az állat halála, ezt követően a pap belépett a szentély első részébe, arra mutatva, amit mennybemenetele után Jézus a mennyei szentélyben tett. Ezt fejezi ki az, hogy Jézus a gyertyatartók között jár (Jel 1:13).

Mit jelent a nyitott ajtó (Jel 4:1-2)? Hol játszódik ez a jelenet? Lásd még Zsolt 110:1; ApCsel 2:33; 5:31; Ef 1:20; Zsid 10:12, 13; Jel 12:5!

Nem sokkal mennybemenetele után Krisztus az első nyitott ajtón át belépett a mennyei templomba, hogy elkezdje szolgálatát. Amikor először megpillantjuk *A jelenések könyvében,* a mennyei szentély első részének gyertyatartói előtt áll (lásd Jel 1:10-18).

Olvassuk el Jel 11:19 versét! Mi a jelentősége annak, hogy *„megnyílt az Isten temploma”* (ÚRK) és János látta a szövetség ládáját, ami a földi szentélynek a második részében, a szentek szentjében volt (lásd 3Móz 16:12-14)?

A szövetség ládájának képe a mennyei templomban tagadhatatlan utalás a szentek szentjére, vagyis a mennyei szentély második részére. *A jelenések könyvében* Jézusnak a szentély mindkét részében végzett szolgálatát láthatjuk, sejtetve, hogy a földi és a mennyei események összekapcsolódnak, ami igen fontos és egyben vigasztaló. Még a történelem megpróbáltatásai és *A jelenések könyvében* bemutatott végidő idején is megerősítő a tudat, hogy „az egész menny részese a munkának, felkészítenek egy népet, amely megállhat az Úr eljövetelének napján. A menny és a föld kapcsolata nagyon szorosnak látszik” (Ellen G. White: *My Life Today.* 307. o.).

KRISZTUS *A JELENÉSEK KÖNYVÉBEN*, 1. RÉSZ

A jelenések könyvének – a szerkezetétől a tartalmáig – egy célja van: bemutatni Jézus Krisztust. Ezért is kezdődik ezekkel a szavakkal: *„Jézus Krisztus kijelentése”* (Apocalypsis Iesou Christou). Ezt általában úgy értik, hogy 1) „kijelentés Jézus Krisztus**tól**” vagy 2) „kijelentés Jézus Krisztus**ról**” (Jel 1:2). A „kijelentés” cáfolja azoknak az állítását, akik szerint *A jelenések könyvét* túl nehéz volna megérteni. Mégis miért vette az Úr a Biblia könyvei közé ezt az iratot, ha nem akarja, hogy az olvasók megértsék?

Mit tudhatunk meg Jel 1:1-8 verseiből Jézusról?

A jelenések könyve úgy mutatja be Krisztust, mint aki *„a föld királyainak fejedelme”* (Jel 1:5), a vége felé pedig úgy nevezi, hogy *„királyoknak Királya”* (Jel 19:16). A földi élet káosza és zavarai között biztosak lehetünk benne, hogy szerető Urunk és Megváltónk mindent kézben tart, ami igazán jó hír!

Jel 1:5 verse egyértelműen kifejezi, hogy Krisztus a Megváltó: *„aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől”* (RÚF) – ez engesztelő kereszthalálára mutat. Nemcsak megigazított, hanem meg is szentelt bennünket (1Kor 6:11). A hasonló szövegek üdvbizonyosságot adnak, mert bemutatják, hogy Jézus mossa le bűneinket, amire mi magunk képtelenek volnánk.

Mit tanít Jel 1:7 verse Jézusról?

A keresztény hit központi üzenete az az ígéret, hogy Krisztus visszatér *„a felhőkkel”*. Jézus majd újból eljön, valóságosan, és ennek az eseménynek az egész világ tanúja lesz. Egyszer és mindenkorra véget ér a szenvedés, a káosz és a föld romlása. Akkor majd beteljesednek az örökkévalóság ígéretei.

Mit tudhatunk meg Jézusról Jel 1:8 verséből? Minek a reményét találjuk ebben a részben, ami vigaszt nyújthat minden megpróbáltatásban?

KRISZTUS *A JELENÉSEK KÖNYVÉBEN*, 2. RÉSZ

Mit mond Jézus önmagáról Jel 1:10-18 szakaszában?

Ezekben a versekben Jézus a mennyei templom első részében áll. A látomásban olyan dicsőséggel jelenik meg ebben a szerepében, hogy János félelmében a lába elé borul. Jézus mindig bátorít. Azt mondja neki, hogy ne féljen, és úgy mutatkozik be, hogy Ő *„az Alfa és az Omega, az Első és Utolsó”* (Jel 1:11), amivel örök isteni létére utal. Később említést tesz haláláról és feltámadásáról, valamint a feltámadása által nyújtott reménységről. Nála vannak *„a pokolnak és a halálnak kulcsai”* (Jel 1:18). Vagyis Jánosnak szintén azt mondja, amit Máriának mondott a testvére halálakor: *„Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz énbennem, ha meghal is, él; És aki csak él és hisz énbennem, soha meg nem hal. Hiszed-é ezt”* (Jn 11:25-26)? Ezt is János jegyezte le.

Mártának és ekkor Jánosnak is a feltámadás reménységére hívta fel a figyelmét, ami a keresztény hit csúcspontja. E nélkül ugyan milyen reményünk lehetne?

Mit tudhatunk meg Jézusról még Jel 22:7, 12-13 verseiből?

„Krisztus az Alfa és az Omega, az Ószövetség Eredete és az Újszövetség Kinyilatkoztatása, ami benne egyesül. Isten és Ádám a második Ádám engedelmessége révén békült meg egymással, mert Ő győzött Sátán kísértései felett és váltotta meg Ádámot szégyenletes bűne és bukása után” (Ellen G. White megjegyzései, *The SDA Bible Commentary,* 6. köt. 1092-1093. o.). Igen, Jézus a kezdet és a vég. Ő teremtett meg bennünket kezdetben és végül szintén Ő teremt majd újjá.

A jelenések könyve, ami még mindig *Apocalypsis Iesou Christou*, Jézus Krisztus kijelentése, az elejétől a végéig nemcsak a történelmet ismerteti meg velünk, hanem a végidei eseményeket is. Fontos, hogy a középpontban Jézus Krisztus álljon, bármi mást is tanulmányozzunk a végső eseményekkel kapcsolatban!

Mit tehetünk azért, hogy valóban Jézus legyen az életünk középpontjában mindennap?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„A Jelenések könyve Isten mélységes dolgait tárja elénk. A Szentlélek sugallatára írott könyvnek az elnevezése: »Jelenések« ellentmond ama állításnak, hogy ez bepecsételt könyv... A jelenés olyasvalami, ami ki lett nyilatkoztatva. Az Úr maga jelentette ki szolgájának az e könyvben foglalt titkokat, és azt akarja, hogy minden kutató előtt tanulmányozásra nyitva álljon. Igazságai éppúgy szólnak azoknak, akik a föld történelmének utolsó napjaiban élnek, mint azoknak, akik János idejében éltek. E prófécia vázolt jeleneteinek némelyike már a múlté, mások a jelenre vonatkoznak, megint mások a sötétség hatalmai és a menny Fejedelme közötti nagy küzdelem befejezését tárják szemünk elé, és vannak, amelyek a majd megújult földön élő megváltottak győzelmét és örömét nyilatkoztatják ki" (Ellen G. White: *Az apostolok története.* Budapest, 2001, Advent Kiadó, 383-384. o.).

A könyv elején és végén egyaránt kiderül a héten vizsgált igehelyekből, hogy mennyire Jézus áll *A jelenések könyve* középpontjában. A történelmi eseményekre vonatkozó ószövetségi utalások mellett is legfőképpen az Úr Jézusról tanít. Nézzük még meg a következő igéket is, amelyek szintén róla szólnak: Jel 3:14; 5:5-6; 7:14; 19:11-16! A versek összevetésével világos kép bontakozik ki előttünk Jézusról és arról, amit a követői számára jelent.

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. **Mit jelent nekünk az, hogy az egész Újszövetség állandóan utal az Ószövetségre? Ezek szerint mennyire legyen a hitünkben központi a Szentírás szerepe? Mennyire kell komolyan vennünk Isten Igéjét? Hogyan védekezhetünk minden olyan hatástól, ami csökkentené a Szentírás tekintélyét a saját életünkben, ill. a gyülekezetben?**
2. **Lapozzuk át *A jelenések könyvét* és gyűjtsünk még konkrétan Jézusra vonatkozó igéket! A csoportban olvassuk fel hangosan a bibliaszövegeket! Mit tudhatunk meg belőlük az Úr természetéről, munkájáról, hatalmáról és jelleméről? Mennyire vigasztalnak ezek az igék?**
3. **A halál világában hogyan tanulhatunk meg reményt és vigaszt találni a feltámadás ígéretében?**

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY::
GPS

Uram! Úgy félek,
hogy egyszer megunod
utunk szüntelen
újra tervezését.